

Ja tühja walle jutto teel,
Ma- ilma möda tallab
Ja otsib sedda heldet maad,
Kus temma fergelt leiba saab
Ja lahket rõmo ello.

Käl taewas kõrge ma on lai
Ja merri suur ja süggaw,
Mis sinno heaks lodud sai,
Kas on sull' siin nüüd iggaw,
Et mitto sadda wersta sa,
Lääd möda ilma otsima,
Kus Paradis on leida.

Dh risti rahwas tundke nüüd,
Kes rummalad on olnud,
Kas teie ommal posse süüd?
Mis kasso on teil' tulnud? —
Kes möda ilma laddunud,
Sell' terwis, warra laddunud,
Ja waeseks sandiks sanud!

Dh seiske rahwa silma ees,
Mis hädda meil' on olnud

Ja tännago keik silma-wees,
Et uus aeg jälle tulnud
Ja wõtke Jummal armuga,
Siis meie põllud õnnista,
Sell' uel aastal jälle!

Kui sa laenad, maksa ausast.

Üks rikkas ja hea süddamega mees, kes igga häddalift aitas, kui kegi temma palwele tulli, ei pannud omma süddant kõrwaks omma ligimeeste wasto. Et nüüd paljo innimesi sedda teadsid, siis ei olnud ka neist pudo, kes temma palwele tullid; ni hästi õiged, kui üllekoh-tused, ja need wiimsed ollid ikka petjad ja nahka panniad, kes laenasid, agga ial ei maksnud. Agga nisuggune heldus ei olnud hea, sest wi-maks jäi temma ni kehwaiks et nalg kallale kippus. Laenajad ei mõttelnud enam temma peale, waid käisid pilkades temmast möda, ja nenda piddi kohhus tedda wimaks waeste-maeasse pannema, et ta nalg ei surreks. Ni tännamata on mõnned laenomehhed.